

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תנח < צמר מזהרני"ת זצ"ל > "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" < >
 < זק נתן ולא יעבור > יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות < >

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ז אֲנִיר (ל"ב לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

הַיּוֹרָה קַע

ה' מָה רַבּוֹ צָרֵי רַבִּים וְכוּ'. כִּי כָל אֶחָד לְפִי נִשְׁמָתוֹ וּלְפִי עֲבוּדָתוֹ, כָּךְ יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים, יֵשׁ שְׂיֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִבְּנָיו וּמֵאָבִיו וּמִשָּׂכֵן, וְיֵשׁ שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה גְּדוּלָה מִמֶּנּוּ, וְיֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִשָּׂכְנֵי רְחוּקִים וְיֵשׁ גְּדוּל מִמֶּנּוּ וְיֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִכָּל הָעִיר, וְיֵשׁ גְּדוּל מְאֹד וְיֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִכָּל הָעוֹלָם, וְכָל אֶחָד עַל-יְדֵי הַיְסוּרִים נוֹשֵׂא עָלָיו הָאֲנָשִׁים שְׂיֵשׁ לוֹ יְסוּרִין מֵהֶם, כִּי כְּשֵׂישׁ לוֹ יְסוּרִין מֵהֶם, הוּא נוֹשֵׂא אוֹתָם עָלָיו. אֵךְ אֵיךְ אֶפְשָׁר לַחֲמֹר לְשָׂא עָלָיו כָּל-כָּךְ אֲנָשִׁים. אֵךְ עַל-יְדֵי הַיְסוּרִין נִכְנָע גּוֹפּוֹ, כִּי כָּל הַיְסוּרִין נִקְרָאִים צָרוֹת, עַל-שֵׁם שֶׁהֵם מְצַרִּין וּמְעִיקִין לְהַגּוֹף, וְכִשְׁנִכְתָּת הַגּוֹף עַל-יְדֵי הַצָּרוֹת עַל-יְדֵי-זֶה מְאִירָה וְנִתְגַּדְּלָה הַנֶּפֶשׁ, כִּי בְּהַכְנַע הַחֲמֹר תִּגְדֹּל הַצּוּרָה, וְכִמוֹ שְׁכַת־טוֹב בַּזֶּהַר (שְׁלַח קס"ח): 'אֲעֵא דְלָא סָלַק בֵּיהּ נוֹרָא מִבְּטָשִׁין לֵהּ, גּוֹפָא דְלָא סָלַק בֵּיהּ נְהוֹרָא דְנִשְׁמָתָא' וְכוּ'. וְעַל-כֵּן נִקְרָאת צָרָה לְשׁוֹן צוּרָה, כִּי עַל-יְדֵי הַצָּרָה נִכְנָע הַגּוֹף וּמְאִירָה הַצּוּרָה. נִמְצָא שֶׁעַל-יְדֵי זֶה שְׂיֵשׁ לוֹ יְסוּרִין וְצָרוֹת מְאִירָה הַצּוּרָה, הֵינּוּ הַנֶּפֶשׁ, וְהַנֶּפֶשׁ אֶפְשָׁר לָהּ לְשֵׂאת עָלֶיהָ כִּמְהָ וְכִמְהָ אֲנָשִׁים, וְזֶה: "ה' מָה רַבּוֹ צָרֵי". כָּל מַה שֶׁנִּתְרַבֵּין צָרֵי, "רַבִּים קָמִים עָלָי", כִּי עַל-יְדֵי-זֶה אֲנִי נוֹשֵׂא וּמְקִים וּמְרִים רַבִּים לְשָׂרְשָׁם.

הַיּוֹרָה קַע

וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אַדְמַת עֶפֶר יִקְיָצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַרְפוֹת וּלְדָרְאוֹן עוֹלָם (דְּנִיאל י"ב). עַל-יְדֵי שְׁנֵיתֵי עוֹרָר

שֶׁכֵּל חֲדָשׁ בְּעִבּוּדַת ה' מָה שֶׁלֹּא הָיָה נֹדֵעַ עַד עֵתָהּ, עַל-יְדֵי-זֶה
 "רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת עֶפְרַיִם יִקְיָצוּ", אֲךָ "אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלֶּה
 לְחִרְפוֹת וּלְדַרְאוֹן עוֹלָם", כִּי "צַדִּיקִים יִלְכוּ בָם" (הוֹשֵׁעַ י"ד) שֶׁעוֹבְדִין
 עִם זֶה הַשֶּׁכֶל אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, "וּפּוֹשְׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם", שֶׁאֵינָם
 עוֹבְדִים בְּזֶה אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, רַק שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה הֵם מְבַזִּין
 וּמְחַרְפִּין אֶת הָעוֹלָם, עַל שֶׁהֵם יוֹדְעִין מִזֶּה הַשֶּׁכֶל הַחֲדָשׁ, וְהָעוֹלָם
 אֵינָם יוֹדְעִין מִזֶּה. וְכֵמוֹ שֶׁשִּׁמְעֵתִי לְחִרְפוֹת וּלְדַרְאוֹן עוֹלָם, הֵינּוּ
 לְחִרָף וּלְבִזּוֹת הָעוֹלָם, כִּי אֵינָם מַשְׁתַּמְשִׁין עִם זֶה הַשֶּׁכֶל הַחֲדָשׁ,
 רַק לְבִזּוֹת וּלְחִרָף הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי שֶׁהֵם יוֹדְעִין מִזֶּה וְהָעוֹלָם הֵם
 רִיקִים וְחֹסְרִים מִזֶּה.

וּתְהִי הַחֶסֶד קֶעֶב

כָּל הַחֶסֶד הַזֶּה שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם הֵן בָּנִים אוֹ פְּרָנְסָה אוֹ בְּרִיאוֹת, הַכֹּל
 הוּא מֵצַד הָאָדָם עֲצֻמוֹ, כִּי אִזֵּר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שׁוֹפֵעַ עָלָיו
 תָּמִיד, אֲךָ הָאָדָם עַל-יְדֵי מַעֲשָׂיו הָרָעִים עוֹשֶׂה צַל לְעֲצֻמוֹ, שֶׁאֵין
 מִגִּיעַ עָלָיו אִזֵּר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִפִּי מַעֲשָׂיו כֵּן נַעֲשֶׂה הַצַּל הַמוֹנֵעַ
 אִזֵּר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמִגִּיעַ לוֹ הַחֶסֶד לְפִי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁעַל יָדָהּ נַעֲשֶׂה
 הַצַּל, וְהַנִּהַח הַצַּל הוּא מִדְּבַר גַּשְׁמִי שֶׁעוֹמֵד נֶגֶד דְּבַר רוּחָנִי (הֵינּוּ
 שֶׁהוּא דֶק מִמֶּנּוּ) כִּמוֹ גַּשֵּׁם עֵץ וְאֶבֶן נֶגֶד אִזֵּר הַלְּבָנָה וְהַחֲמָה עוֹשֶׂה
 צַל, וְכֵן לְקוֹי חֲמָה וְלְבָנָה עַל-יְדֵי צַל הָאָרֶץ, וְכֵן הַחֲמָה בְּעֲצֻמָּהּ
 נֶגֶד מָה שֶׁלְּמַעְלָה מִמֶּנָּה, הוּא גַּשְׁמִיּוֹת, וְעוֹשֶׂה צַל נֶגְדוֹ, וְעַל-כֵּן
 הָאָדָם כְּפִי גַּשְׁמִיּוֹתוֹ וְכְפִי מַעֲשָׂיו, כֵּן עוֹשֶׂה צַל בְּעֲצֻמוֹ שֶׁמוֹנֵעַ
 מִמֶּנּוּ אִזֵּר וְשֹׁפֵעַ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל אִם הָאָדָם מְבַטֵּל עֲצֻמוֹ,
 וְאֵינּוּ כֹלל מִזֶּה הָעוֹלָם, אֲזִי אֵינּוּ עוֹשֶׂה צַל, וּמִקְבֵּל אִזֵּר הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, וְעַקֵּר אִזֵּר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא הַכְּבוֹד, כִּי כָּל מָה שֶׁבָּרָא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תס ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא בָרָא אֱלֹה לְכַבֹּדוֹ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (ישעיה מ"ג):
"לְכַבֹּדִי בְּרֵאתִיו" וכו'. וְזֶה: "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" (שם ו), הֵינּוּ
אִם הוּא "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ", שְׂאִינוּ כָּלֵל מִזֶּה הָעוֹלָם, אֲזַי מְקַבֵּל אֹר
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא הַכְּבוֹד: וְזֶה (משלי ג): "כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ", כִּי
"הַחֲכָמָה מֵאֵין תִּפְצֵא" (איוב כח). וְעַל-כֵּן הַחֲכָמִים שָׂהִם אֵין, זוֹכִים
לְכָבוֹד, עַל-יְדֵי שְׂאִינָם עוֹשִׂים צֵל לְהַפְסִיק, כִּי אֵין לָהֶם שׁוֹם
בְּשִׂמְיֹת כַּנִּל:

וּכְשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵרְאֶה פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת חַיִּים וְטוֹבָה לְעוֹלָם, וְלַהֲפֹךְ לְהַפְךָ, חֵם וְשָׁלוֹם. וְכֵן הַצַּדִּיק כְּשֶׁמֵּרְאֶה פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת הוּא טוֹב, וְכֵן לְהַפְךָ. וְזֶה: "רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב אֶת הַמּוֹת" וכו'. הֵינּוּ לְפָנִים שְׂלָכֶם.

תּוֹרַת קַעַג

עַל יְדֵי הַכְּתָב יְכוֹל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת לְהַכִּיר הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת

הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַכּוֹתֵב, וְהָאֵמוּנָה וְשָׂרְשׁ הָאֵמוּנָה שְׁלוֹ, כִּי
יֵשׁ בְּחִינַת שָׂרְשׁ הָאֵמוּנָה, כִּי הָאֵמוּנָה בְּעֶצְמָהּ יֵשׁ לָהּ חַיּוֹת
וְשׁוֹרֵשׁ, דֵּהֵינּוּ שֵׁישׁ עוֹלָם אֵמוּנָה שְׂמִשָּׁם נִלְקַח הָאֵמוּנָה, וְעוֹלָם
הָאֵמוּנָה יֵשׁ לוֹ גַּם-כֵּן אֵמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה בְּחִינַת שָׂרְשׁ
הָאֵמוּנָה שֶׁהִיא בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הָאֵמוּנָה, וְהִיא בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת
הַנֶּפֶשׁ, כִּי הַנֶּפֶשׁ וְהָאֵמוּנָה הֵם בְּחִינַת אַחַת כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (ישעיה כ"ו):
"נִפְשֵׁי אֱוִיתֶיךָ בְּלִילָה", וְכַתִּיב (תהלים צ"ב): "וְאֵמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת",
וְעַל-יְדֵי הַכְּתָב אֶפְשָׁר לְהַכִּיר הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁהִיא
בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הָאֵמוּנָה כַּנִּל, בְּבְחִינַת "אֲנֹכִי" שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ,
זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (שְׂכַת קח): "אֲנֵא נִפְשֵׁי כְּתִבִית יְהִבִית" הֵינּוּ
שְׂהַכּוֹתֵב נוֹתֵן נִפְשׁוֹ בְּתוֹךְ הַכְּתָב וְגַם פְּנִימִיּוֹת נִפְשׁוֹ, כִּי אֵיתָא

בַּזְהַר הַקָּדוֹשׁ 'אַנ"י נוֹטְרִיקוֹן אֲנֵא נִפְשֵׁי יְהִיבִית דָּא שְׂכִינְתָּא חִיצוֹנִיּוֹת אָנְכִי דָּא שְׂכִינְתָּא פְּנִימִיּוֹת' נִמְצָא שְׁהַכֶּ"ף מְרִמּוֹ עַל בְּחִינַת שְׂכִינְתָּא פְּנִימִיּוֹת (עֵינן לִק"ת לְהַאֲרִיז"ל, וּבִשְׁנֵי עֹתוֹת כ.). וְכֵן אֵיתָּא בְּ"עֵץ-חַיִּים" לְעֵנִין הַתְּלַבְּשׁוֹת הָעוֹלָמוֹת שְׁהַכֶּתֶר הִיא פְּנִימִיּוֹת הַנְּפֶשׁ, וְהַכֶּ"ף הִיא בְּחִינַת כְּתָר כַּמּוֹבָא לְעִיל (בְּסִי' ו' אֹתוֹ ב.). כִּי הַשְׂכִּינָה הִיא בְּחִינַת נְפֶשׁ כַּיְדוּעַ, נִמְצָא שְׁעַל-יְדֵי הַכְּתָב שֶׁהוּא בְּחִינַת כ' נִתְגַּלְגַּל וְנִרְאֶה בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַנְּפֶשׁ פְּנִימִיּוֹת הָאֱמוּנָה כַּנֶּ"ל:

וְהַדְּבָר שֶׁמְדַבֵּר עִם הַצַּדִּיק הָאֱמֵתִי הוּא בְּמַעֲלָה גְדוֹלָה מִהַכְּתָב, כִּי הַכְּתָב אֵינּוּ רַק פְּעֻלַת הַנְּפֶשׁ, וּמִתּוֹךְ הַפְּעֻלָּה יְכוּל הַצַּדִּיק לְהִבִּין מֵהוּת הַנְּפֶשׁ, וְהַדְּבָר הוּא הַנְּפֶשׁ בְּעֶצְמוֹ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה.): "נִפְשֵׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ", וְאֶף-עַל-פִּי שֶׁהַדְּבָר הוּא דְבָר שְׂאִין בּוֹ מִמֶּשׁ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מִחֲמַת שֶׁהוּא צַדִּיק אֱמֵת, וְהַדְּבָר הוּא מֵהוּת הַנְּפֶשׁ בְּעֶצְמָהּ, עַל-כֵּן יְכוּל לְרַאֲוֹת מֵהוּת הַנְּפֶשׁ בְּעֶצְמָהּ.

הַתּוֹרָה קְעָדָה

כְּשֶׁהַדִּינִין, חַס וְשָׁלוֹם, גּוֹבְרִים עַל הָאָדָם אֵינן לְהַמְתַּפֵּל עֲבוּרוֹ לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ שְׁלֵא יִתְגַּבְּרוּ הַדִּינִין, חַס וְשָׁלוֹם, וְכְמוֹ דְאֵיתָּא (עֵינן זוֹהַר נַח ס"ט, וּבִלְק"ת לְהַאֲרִיז"ל פ' בְּרַאשִׁית). שְׁנַח לֹא קָרָא לוֹ אָבִיו שֵׁם בְּעֵת לִדְתּוֹ מִשּׁוּם שֶׁהָיָה אָז הָעוֹלָם בְּדִינִין, וְעַל-כֵּן לֹא רָצָה אָבִיו לְהִתֵּן לוֹ שֵׁם כִּי עַל-יְדֵי הַשֵּׁם יְהִיָּה נִכְרַ וּמְסִים בֵּין הַמְּקַטְרְגִים וְיוֹכְלוּ הַדִּינִים לְהַתְּגַבֵּר עָלָיו, וְזֶהוּ כְּשֶׁהַתְּפִלָּה מֵשָׂה רַבְּנוּ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם, עַל מְרִים לֹא הַזְכִּיר שְׁמָהּ, רַק אָמַר סֶתֶם "אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ" (בְּמִדְבַר י"ב). כִּי מִחֲמַת שֶׁהָיוּ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תסב - צמח מנהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הדינין גוברים עליה, לא רצה להזכיר שמה בפרוש פנ"ל,
ואף-על-פי-כן העלים שמה ברמז נפלא בתוך תפלתו. כי נא
רפא בגימטריא מרים יזכר מכוון מפש, הינו שם החולה
ושם אמה שצריך להזכיר על החולה בשמתפללין עליו, אך לא
רצה להזכיר בפרוש פנ"ל.

סדר קצור לקוטי מנהר"ן היומני:

השם מה רבו צרי - קע

א על-ידי היסורים והצרות שיש להאדם נכנע החמר והגוף,
ועל-ידי-זה נתגדל ומאיר הצורה והנפש, ועל-ידי-זה הוא יכול
לשאת ולהקים ולהרים רבים לשרשם:

ורבים מישני עפר - קעא

א בשנת עזרר ונתגלה שכל חדש בעבודת השם, יש בזה צדיקים
ילכו בם שעובדים עם זה השכל את השם יתברך, ופושעים
יכשלו בם, שאינם עובדים בזה את השם יתברך, רק שעל-ידי-
זה מבזין ומחרפין את העולם על שהם יודעים מזה השכל
החדש והעולם אינם יודעים מזה:

כל החסרונות - קעב

א כל החסרונות שיש להאדם הן בנים או פרנסה או בריאות
הכל הוא מצד האדם עצמו, כי אור השם יתברך שופע עליו
תמיד, אך האדם על-ידי גשמיותו ועל-ידי מעשיו הרעים עושה
צל לעצמו שאין מגיע עליו אור השם יתברך, ומזה באים לו כל
החסרונות, ועל כן אם האדם זוכה לתקן מעשיו ומדותיו וכל
גשמיותו, עד שזוכה לבטל עצמו לגמרי עד שהוא בבחינת אין

שְׂאִינוּ כָּלֵל מִזֵּה הָעוֹלָם אֲזוּ אֵינוּ עוֹשֶׂה צֵל, וְזוֹכָה לְקַבֵּל אֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁלְמוֹת וְנִשְׁלָמִים אֲצִלוּ כָּל הַחֲסֵרוֹנוֹת:

ב הַחֲכָמִים שֶׁהֵם בְּחִינַת אֵין זֹכִין לְכָבוֹד שֶׁהוּא עֵקֶר אֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

ג כְּשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְכֵן הַצַּדִּיק מֵרְאִים פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת חַיִּים וְטוֹבָה לְעוֹלָם וּלְהַפּוּךְ לְהַפּוּךְ חָם וְשָׁלוֹם:

ע"י הכתב - קעג

א הַנֶּפֶשׁ וְהָאֱמוּנָה הֵם בְּחִינָה אַחַת. וַיֵּשׁ עוֹלָם הָאֱמוּנָה שְׂמֵשׁ נִלְקַח מִדֵּת הָאֱמוּנָה, וְעוֹלָם הָאֱמוּנָה בְּעֶצְמוֹ יֵשׁ לוֹ גַּם כֵּן אֱמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְזֶה בְּחִינַת שֶׁרֵשׁ הָאֱמוּנָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הָאֱמוּנָה וְהוּא גַּם כֵּן בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְהֵנָּה הַכוֹתֵב נוֹתֵן נֶפֶשׁוֹ בְּתוֹךְ הַכֶּתֶב בְּבְחִינַת "אֲנִי" נֶפֶשׁי "כְּתִיבַת" יְהִיבִית (שֶׁכֶּת ק"ה), וְעַל כֵּן עַל-יְדֵי הַכֶּתֶב יְכוֹל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת לְהַכִּיר הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהָאֱמוּנָה וְשֶׁרֵשׁ הָאֱמוּנָה שֶׁל הַכוֹתֵב. וְהַדְּבָר שֶׁמְדַבֵּר עִם הַצַּדִּיק הוּא בְּמַעֲלָה גְדוֹלָה מִהַכֶּתֶב, כִּי הַכֶּתֶב אֵינוֹ רַק פְּעֻלַּת הַנֶּפֶשׁ, וְהַדְּבָר הוּא הַנֶּפֶשׁ בְּעֶצְמוֹ, עַל כֵּן יְכוֹל לִרְאוֹת מֵהוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּעֶצְמוֹ:

רפא בגימ"ט וכו' - קעד

א כְּשֶׁהַדֵּינִין חָם וְשָׁלוֹם גּוֹבְרִין עַל הָאָדָם אֵין לְהַמְתַּפֵּל עֲבוּרוֹ לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ שְׁלֵא יִתְגַּבְּרוּ הַדֵּינִים חָם וְשָׁלוֹם: (עֵין בְּרִכּוֹת דָּף ל"ד וְעֵין בְּ"מִגֵּן אֲבָרָתָם" אֵרַח חַיִּים סִימָן קי"ט סְעִיף קָטָן א':)

סדר ימי פולחן ר"ת ה'פני:

כא ביום חמישי ערב שבועות הנזכר לעיל בבקר שמעתי מפיו הקדוש תורה שנודע לו שם בזסלב גם הביאו לו מטפליק כלי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תסד ✧ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִיכָרֵךְ לְעַד לְעַד מִקֻּוֹה שִׁדְךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל שָׁנָה ✧
✧ חֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחָה" שְׁעָרֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ✧

כֶּסֶף חֲדָשִׁים וְלִקְחָם וּבִרְךָ שֶׁהֵחִינוּ אַחַר כֶּךָ סְמוּךְ לְעָרֵב בְּעֵת
שְׂכָבָר הִתְחִילוּ לְהִתְאַסֵּף לְהִתְפַּלֵּל מִנְחָה, נִפְטָרָה אִשְׁתּוֹ
הָרֵאשׁוֹנָה זְכוּרָה לְבָרְכָה וְרַבְּנוּ זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה עָמַד בְּשַׁעַת
יְצִיאַת נִשְׁמָתָה וְסִפֵּר לִי אַחַר כֶּךָ שְׂכָאֲשֶׁר יֵצֵאָה נִשְׁמָתָה בְּעֵת
שְׁעָמַד שָׁם, וּבִוְדָאֵי הָיָה לוֹ צֶעַר גָּדוֹל מְאֹד וּבְלִבּוֹל הַמַּחִין לְפִי
מִדְרָגָתוֹ, וְהוּא הָיָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת וּלְכַוֵּן מֵה שֶׁהָיָה צָרִיךְ לְטוֹבָתָהּ
אַבְל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזָרוֹ אֲזִי מְאֹד שְׂבַעֲצָם הַצֶּעַר וְהַבְּלִבּוֹל פָּעַל
וַעֲשָׂה לְטוֹבָתָהּ מֵה שֶׁהָיָה צָרִיךְ וְהֵנָּה תִּכְרַךְ כְּשֶׁנִּסְתַּלְקָה זְרוֹזוֹ
עֲצָמָן מְאֹד אֲנָשֵׁי הַחֲבוּרָה קְדוֹשָׁה דְקָהֲלֵת־קֹדֶשׁ זִסְלָב וְעִסְקוּ
בְקַבּוּרָתָהּ מִיָּד בְּזִרְיֹנוֹת נִפְלְאָה, וְלֹא הִתְחִילוּ לְתַבַּע שׁוֹם שְׂכָר
קַבּוּרָה מִרַבְּנוּ זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה, רַק סָמְכוּ עָלָיו בְּעֲצָמוֹ אִם יִרְצֶה
לִיתֵן לָהֶם אַחַר כֶּךָ יִתֵּן וְהֵם זְרוֹזוֹ עֲצָמָן וְלִקְחוּהָ מִיָּד וּקְבְּרוּהָ
בְּמַהֲרָה גָּדוֹל בְּאִפְּן שֶׁהָיָה שָׁהוּת אַחַר קַבּוּרָתָהּ לְנַהֵג אֲבִלוֹת
שָׁעָה מְעַטָּה וְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה עֲלָתָהּ לְמַנִּין שְׂבַעֲהָ כִּידוּעַ דִּין זֶה
וְזֶה הָיָה לָנוּ לְטוֹבָה וְיִשׁוּעָה גְדוֹלָה כִּי עַל יְדֵי זֶה זָכִינוּ לְשִׁמְעַ
מִפִּי הַקְּדוֹשׁ תּוֹרָה נִפְלְאָה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה:

כִּי וְהֵנָּה בְּתַחֲלָה נִתְּנוּ לָנוּ חֶדֶר בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ לְהִתְפַּלֵּל שָׁם אֲדָּ
אַחַר שְׂנִסְתַּלְקָה צִוְּהָ רַבְּנוּ זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה שְׂכָלָנוּ נִתְפַּלֵּל בְּבֵיתוֹ
בְּמָקוֹם שְׂנִסְתַּלְקָה וְכָל לַיִל שְׂבוּעוֹת לֹא דִבֵּר עִמָּנוּ כְּלָל רַק עָסַק
בַּתּוֹרָה בְּשַׁעַת סְעֻדָה בֵּין מֵאֲכָל לְמֵאֲכָל וְאַחַר הַסְּעֻדָה יָשָׁב
בֵּינֵינוּ וְהָיָה נֶעוֹר בַּלַּיְלָה עִמָּנוּ יַחַד וְאָמַר תִּיקוֹן לַיִל שְׂבוּעוֹת
בְּמַהֲרָה וּבְהִתְמַדָּה וְלֹא פָּנָה לְשׁוֹם אָדָם לְדַבֵּר דְּבוּר בְּעִלְמָא
וְאַחַר שֶׁנִּמַּר הַתִּיקוֹן הַנִּיחַ עֲצָמוֹ מְעַט לְנוּחַ שָׁעָה מְעַטָּה מְאֹד
וְתִכְרַךְ קָם בְּזִרְיֹנוֹת וְהָלַךְ לְטַבֵּל קִדְּם אֹר הַיּוֹם וְאַחַר כֶּךָ הִתְפַּלֵּל
עִמָּנוּ יַחַד וְכֵן בְּסְעֻדַת שְׁחָרִית בְּיוֹם רֵאשִׁוֹן דְּשְׂבוּעוֹת גַּם כֵּן לֹא

דבר מאומה, רק עסק באמירת האדרא רבא בזוהר הקדוש בכל הסעודה ובין כל מאכל ומאכל אמר ה"אדרא רבא" בקול נעים ונפלא מאד, ואחר-כך אמר דבר נאה, ונכתב במקום אחר (חיי מוהר"ן קנ"ח):

סדר לקויי עצות הייפני:

ח כשפובלים יסורים מחולקים ורשעים המונעים מהקדשה, ואין להם כח לדחות אותם ולהכניעם אלא בדיניהם, הוא מצוה גדולה לילך למשפטיהם ולהשתדל בכל הכחות להשפילם במשפטיהם דיקא, וגם להוציא הוצאות ממון על זה, ועל-ידי-זה מעלה משפט דקדשה מהקלפות והסטר-א-אחרא. ולפעמים השם יתברך מסבב כל המחלוקות בשביל זה, שחולקים יעמדו על הכשרים אנשי אמת, ואין כח ביד הכשרים לעמד כנגדם כי אם על-ידי משפטיהם, כדי שעל-ידי-זה יעלה המשפט דקדשה מהקלפות כנ"ל (שם סי' כ).

ט מוכיחי הדור, שהולכים ומוכיחים הדור כדי להתזירם למוטב, הם ממתיקין הדינים ומרבים שלום בעולם, והם עושים שלום בין ישראל לאביהם שבשמים. אבל כשחם ושלום הרע של הדור גובר עד שמקלקל את התוכחה והמוסר, על-ידי-זה נתקלקל שלום העולם, ועל-ידי-זה נעשה גרוש ומחלוקות בעולם (שם סי' כב).

י כשחולקים על צדיקי אמת ואנשיהם, והקדוש-ברוך-הוא רוצה לגרש אויביהם מפניהם, הוא מפיל את אויביהם לתאות ממון, שהוא שמד, עבודה זרה, אנפין חשוכין, עצבות ומרה-שחרה, מיתה, כי אין נפילה גדולה מזו, כי תאות הממון ממרת ימי חייהם ומכלה אותם. והכלל, כשיש מחלוקות: כל מי שהוא שומר הברית יותר מחברו, הוא יכול להפיל את חברו ממדרגתו,

זֶה הַזֶּה וְזֶה הַזֶּה וְזֶה הַזֶּה

ג'תסו - צֶמַח מִזֶּה רִנָּה יִצְיָ"ל "צֶמַח מִזֶּה מִקֻּוּה שִׁדְךָ צֶמַח מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" -
- "חֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאַנְחָה" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וְהַנְּפִילָה הוּא, שְׁנוּפֵל לְתַאֲוֹת מָמוֹן כַּנ"ל. עַל־כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְזַהֵר בְּיוֹתֵר בְּשֵׁישׁ עָלָיו מִחֻלְקֵת שְׂלֵא יִפֹּל לְתַאֲוֹת מָמוֹן (שֵׁם ס' כג).

יא הַמִּתְנַגְּדִים וְהַמְבֻזִים וְהַמְחָרְפִים יִרְאִי־הַשֵּׁם, זֶה מִחֻמַּת שְׂמֻקְבָּלִים תּוֹרָה מִתְלַמִּידֵי חֲכָמִים שְׂאִינָם כְּשָׂרִים, שֶׁהֵם נִקְרְאוּ יִשְׁדִּין יְהוּדָאִין, שֶׁהֵם מְקַבְּלִין תּוֹרָה נְפוּלָה שְׂאִין לָהּ כַּח לְהַדְרִיךְ אֶת הָאָדָם בְּדַרְךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וְאִין מְשִׁיגִים שׁוֹם תּוֹעֵלַת עַל־יַדֵּי תְלַמִּידֵי חֲכָמִים כְּאֵלוֹ, אֲדַרְבָּא נּוֹפְלִים עַל יְדֵיהֶם לְכַפִּירוֹת וְהַתְנַגְּדוֹת (שֵׁם ס' כח).

יב עַל־יַדֵּי הַכְּנָסֵת אֲוֶרְחִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים זֹכִין לְאַמוּנָה, וְעַל־יַדֵּי־זֶה מִתְנַגֵּב עַל הַמִּתְנַגְּדִים הַנ"ל (שֵׁם).

סְדֵר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־יִשְׁרָאֵל הַיְמִינִי:

וְחָזַר הֵבֵן לְלַמּוּדוֹ, וְשׁוֹב רָאָה הַחֶסְרוֹן שְׁחָסַר לוֹ וְאִינוּ יוֹדֵעַ וְחָזַר וְהַפְצִיר בְּאָבִיו כַּנ"ל, וְהִכְרִיחַ לְנַסֵּעַ עִמּוֹ שְׁנִית וּכְשֶׁנִּסְעוּ הָעַמִּיד אָבִיו הַנִּסְיוֹן כְּבָרָא שׁוֹנָה אִם יִתְנַהֵג כְּסֵדֵר וְנִזְדַּמֵּן כְּשֶׁהָיוּ נּוֹסְעִים וְנִשְׁבְּרוּ שְׁנֵי הַיְדוֹת, (שְׁקוּרִין אֶקְסִין), וְאָמַר לוֹ אָבִיו: רָאָה שְׂאִינוּ מִתְנַהֵג לָנוּ לְנַסֵּעַ, כִּי הֵאֵם זֶה דְּרָךְ הַטְּבַע, שִׁישְׁתְּבְּרוּ שְׁנֵי הָאֶקְסִין? וְכַמָּה פְּעָמִים שְׁנַסְעוּ עִם הַמְרַכְבָּה הַזֹּאת, וְלֹא נִזְדַּמֵּן כְּזֹאת וְחָזַרוּ.

וְחָזַר הֵבֵן הַנ"ל לְדַרְכּוֹ כַּנ"ל (הֵינּוּ לְלַמּוּדוֹ וְכוּ' כַּנ"ל), וְשׁוֹב הִרְגִישׁ הַחֶסְרוֹן כַּנ"ל, וְהִיאֲנָשִׁים יַעֲצוּ אוֹתוֹ לְנַסֵּעַ וְחָזַר לְאָבִיו וְהַפְצִיר אוֹתוֹ כַּנ"ל, וְהִכְרִיחַ לְנַסֵּעַ עִמּוֹ עוֹד וְאָמַר לוֹ הֵבֵן שְׂלֵא נַעֲמַד עוֹד עַל נִסְיוֹן כְּזֶה, כִּי זֶה דְּרָךְ הַטְּבַע, שְׁנוּפֵל סוּם לְפְעָמִים, אוֹ שְׁנִישְׁתְּבְּרוּ הָאֶקְסִין, אִם לֹא שִׁיחֵיהָ אִיזָה דְּבַר מְרַגֵּשׁ מְאֹד וְנַסְעוּ וְבָאוּ לְקַרְעַטְשָׁמַע [אַכְסִנִּיהַ] לָלוֹן, וּמָצְאוּ שָׁם סוּחַר, וְהִתְחִילוּ

לספר עמו כדרך הסוחרים, ולא גלו לו שיהם נוסעים לשם, כי הרב
 היה מתבייש בעצמו לומר שנוסע לאותו הצדיק, והיו מדברים
 מעסקי העולם, עד שבסבוב הדברים הגיעו לספר מצדיקים, היכן
 נמצאים צדיקים, וספר להם ששם נמצא צדיק, ושם, ושם,
 והתחילו הם לדבר מהצדיק שנסעו אליו השיב להם: זה? (בלשון
 תמה) הלא קל הוא, כי אני נוסע עכשו ממנו, ואני הייתי שם,
 שהיה עובר עברה ענה אביו ואמר לבנו: הראית, בני, מה שזה
 הסוחר מספר לפי תמו: והלא הוא נוסע משם וחזרו לביתם.

סדר שילחו ערוף הימני:

סימן תא (א) מי שישן בדרך וחשכה לו קנה שביתה במקומו
 ויש לו אלפים אמה לכל רוח ודוקא באדם משום
 דהואיל ואם היה נעור היה קונה ישן נמי קונה אבל חפצי הפקר
 אינם קונים שביתה והם כרגלי הזוכה בהם תחלה שיכול להוליכן
 למקום שילך הוא אבל חפצי העכו"ם קונים שביתה במקומן אף
 על פי שבעליהם לאו בני שביתה נינהו גזירה חפצי עכו"ם אטו
 חפצי ישראל ואם הוציאן עכו"ם חוץ לתחומן והביאן לעיר יכולים
 לטלטל בכולה שכולה כארבע אמות ובלבד שתהא מוקפת לדירה
 וסתם עיירות מוקפות לדירה שבונים בתים תחלה ואח"כ מקיפים
 אותם אבל סתם מבצרים אינם מוקפים לדירה: הגה ולכן יש ליוזר
 ישראל שהשאל כליו לנכרי והחזירן בשבת שלא לטלטלן חוץ מד' אמות
 אם אין העיר מוקף מחיצה שהרי הכלים קנו שביתה אצל העכו"ם (א"ז):

סימן תב (א) חריץ מלא מים מכונסים שהוא בין שני תחומי
 שבת מקצתו בתחום עיר זה ומקצתו בתחום עיר
 אחרת שתי העיירות אסורות למלאות ממנו אפילו בתוך התחום
 שהמים שבתוך התחום קונים שביתה העיר ומתערבים אלו עם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תסח ✧ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
 ✧ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
 ✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

אלו וצריך לעשות מחיצה בסוף התחומין להפסיקן ואפילו היא תלויה שאינה מגעת לקרקע החריץ ושל קנים בעלמא סגי: הגה ובור של תבן העומדת בין שני תחומין אלו מאכילין מכאן ואלו מאכילין מכאן ואין חוששין שמא יקה אחד מחלק חבירו (גמרא פרק חלון) ואם המים מושכין א"צ שום תיקון שאינם קונים שביתה והרי הם כרגלי הממלא:

סימן תג (א) שבת בבקעה והקיפוח עכו"ם בשבת מחיצות לדירה אינו הולך בה אלא אלפים אמה שאינה כולה כד' אמות כיון שלא שבת באויר המחיצות ומטלטל בכולה על ידי זריקה שיכול לזרוק אפילו חוץ אלפים שהרי רשות היחיד גמור הוא כיון שהוקף לדירה (אבל לטלטל ממש חוץ לארבע אמות אסור אפילו תוך אלפים) (ב"י בשם תוספות והגהות אשירי פרק מי שהוציא אוהו):

סימן תד (א) המהלך חוץ לתחום למעלה מעשרה טפחים כגון שקפיץ על גבי עמודים שגבוהים עשרה ואין בכל אחד מהם ארבעה טפחים על ד' טפחים הרי זה ספק אם יש תחומין למעלה מעשרה או לאו ומה שיהיה בדרבנן יהיה ספיקו להקל: הגה מיהו אם היה הולך בדרך זה או על ידי קפיצת שם מתוך י"ב מיל חוץ לי"ב מיל אזלינן לחומרא למאן דאמר תחומין די"ב מיל הוי דאורייתא (ד"ע ותשובת רמב"ם) והואיל ואין בימים ובנהרות איסור תחומין דאורייתא לדברי הכל לפי שאינם דומים לדגלי מדבר מי שבא בספינה בשבת והגיע לנמל אם משנכנס השבת עד שהגיע לנמל לעולם היתה למעלה מי' מקרקע הים או הנהר יורד ואינו נמנע ויש לו אלפים אמה ממקום שפגע בו למטה מי': הגה ואם הוא ספק אם הוא למעלה מעשרה או לא אזלינן לקולא (המגיד פכ"ז) ואם כבר יצא אלפים ממקום שפגע למטה מעשרה דאין לו רק ד' אמות מכל מקום

אם צריך לצאת מן הספינה מכח גשמים שיורדים עליו או שהחמה זורחת עליו או שצריך לנקביו וצריך מכח זה ליכנס בעיר הוה ליה כל העיר כארבע אמותיו וכיון דעל על (א"ז ומרדכי והגהות אשירי פ' מי שהוציא אוהו) ועיין לעיל סימן ת"ז ועיין לעיל סימן רס"ו מי שרוכב בדרך וחשכה לו בע"ש כיצד יעשה:

סימן תה (א) מי שיצא חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס להיות בבני העיר ואין לו אלא ד' אמות מעמידת רגליו ולחוץ: (ב) היתה רגלו אחת תוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס: (ג) מי שקידש עליו היום והוא חוץ לתחום העיר אפילו אמה אחת לא יכנס להיות בבני העיר ואינו מהלך אלא אלפים אמה לכל רוח ממקום שקידש עליו היום:

סֵדֶר לְקוּמֵי תַפְלֹת הַיּוֹמִי:

תַפְלֹה קכט: תשט: {מיוסד ע"פ תורה ק"ל} "ה' חקרתני וידע, אתה ידעת שבתתי וקומי בנתה לרעי מרחוק, ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסבנתה, כי אין מלה בלשוני הן ה' ידעת פלה", רבוננו של עולם נותן התורה, אוהב עמו ישראל, הבוחר בעמו ישראל באהבה, אתה ברחמיך נתת לנו בחירה שיהיה לנו כח לבחר בחיים או להפך חס ושלום, אשר זה הענין של כח הבחירה שנתת להאדם הוא פלאי פלאות, הפלא הגדול שבכל פלאות בריותיך שבראת בכל העולמות (פמויבא בכמה ספרי קודש) כי אין דבר נפלא ונורא ונעלם ונסתר בכל הבריאה של כל העולמות, כמו זאת הפליאה הנשגבה והחדוש הנפלא והנעלם שיהיה נמצא נברא בעולם בכחך, שיהיה לו כח הבחירה לבחר בדרך שהוא רוצה, שיהיה לו כח לעשות רצונך או כנגד רצונך חס ושלום ועל זה אמר דוד המלך עליו השלום "נוראות נפילתי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תע ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יַדְעַת מְאֹד פְּלִיאָה דַעַת מִמְּנֵי נִשְׁגָּבָה לֹא
אוֹכֵל לָהּ אָנָּה אֵלֶיךָ מֵרוּחְךָ וְאָנָּה מִפְּנֵיךָ אֲבָרַח" וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, שְׁתַּהֲיָה בְּעֶזְרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי, וְתַהֲיָה עִמִּי תָמִיד
שְׂאֵטָה אֶת כַּח בְּחִירַתִּי אֵלֶיךָ וְלִרְצוֹנְךָ שְׂאֵזְכָּה תָמִיד בְּכָל עֵת
לְבַחַר בַּחַיִּים בְּדַרְךָ הַטּוֹב וְהַאֲמֵת כִּרְצוֹנְךָ וְכִרְצוֹן הַצַּדִּיקִים
הַאֲמֵתִיִּם, וְלֹא אֵטָה מִרְצוֹנְךָ יָמִין וְשְׂמָאל כָּל יְמֵי חַיֵּי עַד עוֹלָם:

תתשי: רבוננו של עולם אדון כל, אתה הודעתנו ברחמיך שעקר
כח הבחירה של ישראל שקבלו את התורה על ידי משה רבנו
עליו השלום, הוא רק על ידי שלא דברת עם ישראל בעצמם
אליהם לנכח, רק כל דבריך היה עם משה רבנו עליו השלום, והם
שמעו בדברך עמו, ומחמת זה יש לנו כח הבחירה על כל דברי
התורה הזאת כי כל אשר ידבר ה' אל האדם בעצמו הוא מכרח
לעשותו בלי בחירה, ומשה רבנו לא היה לו כח הבחירה על מצות
התורה רק כל בחירתו היה בענין משה הוסיף יום אחד מדעתו
דהינו בפה שלא בארת לו בפרוש, והיה מכרח להבין מדעתו איך
להתנהג, ובזה היה כל כח בחירתו והנה אנכי בעניי אשר התאות
והמדות מתגברים עלי כמו שמתגברים ורודפים אותי מאד בכל
עת, ויש לי בחירה גדולה על כל דברי התורה ואני צריך
התחזקות גדול וישועה ורחמים גדולים מאתך תתברך שאזכה
להטות כח בחירתתי לחיים לבחר בטוב ולמאם ברע ועתה מה
אעשה אשר נוסף לכל זה אני מספק הרבה בכמה דברים איך
להתנהג בהם, ודעתי ועצתי חלוקה מאד בהרבה דברים אשר
איני יודע כלל לבון בהם רצונך באמת איך להתנהג בהם, ונדמה
לי שאם הייתי יודע רצונך באמת הייתי מתנהג כרצונך בודאי:
תתשיא: "ועתה ה' אלקינו אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יוצרנו

וּמַעֲשֵׂה יָדָךְ כָּלֵנוּ", הוֹרְנִי וְלַמִּדְנִי מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אֲפַעַל, כִּי מִשָּׁה
 רַבְּנוּ וְשֹׁאֲרֵי צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים שֶׁהָיָה לָהֶם בְּחִירָה בְּעֲנִינִים
 כְּאַלֶּה שֶׁהָיוּ מְסַפְּקִים בָּהֶם אֵיךְ הוּא רְצוֹנָךְ, הָיָה לָהֶם כַּח וּגְבוּרָה
 גְּדוֹלָה כִּי הָיוּ "גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ" דְּדָמִין לְמַלְאָכִים מִמָּשׁ, וְכִכָּר
 שָׁבְרוּ כָּל הַתְּאוּזוֹת לְגַמְרֵי וְלֹא הָיָה לָהֶם בְּחִירָה מִצַּד הַתְּאוּזָה בְּשׁוֹם
 דְּבָר שְׁבַע עוֹלָם, וְעַל כֵּן הָיָה רָאוּי שֶׁיְהִיָּה לָהֶם בְּחִירָה, בְּבַחֲיַנֵּת
 מִשָּׁה הוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ, שֶׁהֵם הִדְבָּרִים שֶׁהָיוּ מְסַפְּקִים בָּהֶם
 אֲבָל אִישׁ עָב וְגַם כָּמוֹנִי, אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לְפִשְׁעֵי נְגִידָךְ, וְעַדִּין הַתְּאוּזוֹת
 רוֹדְפִים אַחֲרַי כָּל כַּף וְאֲנִי חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת בְּכָל עֵת לְמַצֵּא עֲצָה
 וְתַחֲבוּלָה וְתִרְוּפָה לְדַחוֹתָם מֵעָלַי, וְכַח בְּחִירָתִי מִגְּשֻׁמַּת מְאֹד, מָה
 אַעֲשֶׂה כְּשֶׁנּוֹסֵף לָזֶה מְבַלְבְּלִין אוֹתִי הִרְבֵּה וְכַמָּה סְפִקוֹת וַחֲלָקוֹת
 הָעֲצָה בְּכַמָּה דְבָרִים שְׂאִינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בָּהֶם בְּמָה אֲזַכֶּה
 לְמַצֵּא הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר וְהַנָּכוֹן בְּאַמְתִּי, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ
 בְּאַמְתִּי לְאַמְתּוֹ:

תַּתְּשִׁיב: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מֵרַב בְּלָבוֹל דַּעְתִּי טַעַנּוֹתִי נִסְתַּתְּמִין
 וְאִינִי יָכֹל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי הַיָּטִב, אֲבָל אֶתָּה יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לְבָבִי,
 וְעַתָּה הוֹרְנִי וְלַמִּדְנִי מָה לַעֲשׂוֹת, וְאֵיךְ לְהִתְנַהֵג מֵעַתָּה כָּל יְמֵי חַיֵּי
 לַמִּדְנִי עֲצָה וּגְבוּרָה לְמַלְחָמָה כְּבִדָּה כְּזֹאת קוֹמָה בְּעֲזָרָתִי
 וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲזַכֶּה לְהַטּוֹת לְבָבִי אֵלֶיךָ לְבָחַר בְּטוֹב בְּכָל הַדְּבָרִים
 שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ אֲמַתֵּת רְצוֹנָךְ בָּהֶם עַל פִּי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא אֵלֶיךָ
 עוֹד אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְבִי הָרָע, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחֲרֵי עֵינַי,
 רַק אֲזַכֶּה בְּכָל עֵת לְהַטּוֹת בְּחִירָתִי לְדֶרֶךְ הַחַיִּים וְהַטּוֹב וְהַאֲמֵת
 וְתֹאִיר עֵינַי בְּתוֹרָתְךָ וְתִלְמַדְנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת שְׂאֲזַכֶּה לִידַע
 הַאֲמֵת וּלְכַוֵּן רְצוֹנָךְ בְּכָל הַדְּבָרִים שְׂאֲנִי מְסַפֵּק בָּהֶם, "הוֹרְנִי ה'
 דְּרַכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בְּאַמְתְּךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ הַדְּרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תעב - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"

צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"

צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"

וְלִמְדַנִּי כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְנִחַנִּי בְּאַרְחַ מִיִּשׁוּר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי: